

Publicerad 2023-04-09 15:32 av Ulf Carlsson

SVENSK VERS (?)

Svenskan tycks smidd för den fallande versen,
liknar den främmande finskan i ton.
Föll gjorde svensken som Axel von Fersen,
då han med franskan utbjöd sin passion.

Årans och hjältarnas språk är på dekis,
då det vill språka på stigande fot.
Jambernas och anapesternas lekis
bär för den svenska naturen emot.

Vemodig, fäbodstung, snötyst är svenskan,
fallen för vemod i ordmelodin,
struntar i pladder från italienskan,
lägger på spanska ackord sin sordin.

Skönheten, sanningen liksom moralen
uttrycks på svenska med fallande mått.
Svengelskan visar att svenskan blitt galen,
när över språkgränsen hellre den gått.

Homers trokéer och trygga daktyler
styrde hans epos i grekernas trakt.
Låt nu den jordbundna svenskans pendyler
ticka och tacka i fallande takt!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ulf Carlsson med Poeter.se id #115354 innehar upphovsrätten